

Слободан Шкеровић

Звездани предмет

Звездани прамет

1.

калта, точак, бука...

окомит у пучини јатник

у спреју душни океан

и игра сунца суха даха

клонула кугла

међ капљама мазна

ко трома јара

Зеб у структури

разглави кожу

што пауци хитри

горе сласни

у језгру звезда

звучни абакус

крпице ловчеве зене

и стреле неповратне

А китовске еде сплету
давнине и сношај непца
у калај
хук метала у копита
и мамуте грозне
хало у шумске смрзле и
трпке бобице

Очи огледала
ко капи живе
сливене с крстом
теку безазлене
мутне мирне
у култни дан

Луче нерођене
живе у празвуку
трују кртице црве
гомоље
пчеле у коши небеске
утекле

Сапи лију и
сиве гриве коња
обзорју јуре уморне

време прска
и звизка тамјан
куга и кобре
слојеви снежни
брег у свези с
кременим клисом
ту секу руке мукле
и вратне жиле
и ум румени крв
лови

жеђ је у игри мучнина
пекла

Што смрти треба то
да брекне утроба
гладних сфера?
и зјапи у мрак
ко пркосна кост
разваљена
фосфор блед
То смрт није
у небилу мокра
сурутка плућа
стркла бронхија у
трње умакла
храпава игла чистих
скалпова
и стрепња

пашће бледи у загрљај!

пола блуда у пола
обеда
пашће последња ноћ
разиграна
у коју бестидно
моли
пред богом бледим
пресветли
а то је она светска плима
што подиже копна
и магма
трава
гнев птица што
кљују лица
и ту су сва прамена дима
у ону сласну срж
распевана

то схватити неће
рам и свила

боје склизну у шаке
и вода прелије
уз тресак одлете капије
и сафирна туча изрешета
колена
страст скривена
од црног сомота

2.

и што је празно...

шиба звездани прамен
лица украси бичем
љуби метеор
срце од кварца

лети у неба све ту
све једна
лети сурова плазма
с њима у стрме
богазе
у зид ветра
у златни снег

скаче тишина
у зелену воду
мртва крекеће жаба

ту су двери
кроз вране племене
чујеш ли трску?
чујеш ли лаж како
пробија звук?
сепија јалова
кривуљу црта...

гадне обесне слике!
пале таму од повика
гутају прсте
даве шалове
скапали од моћи
звезда...

ал' спусти хладне образе

на звиждук

у замах нервних

праслова

гледај шумове

густе трепавице

мутна носи латице

радост пролећна

и страшила песника

3.

бодри нови ројеви

у цветове галаксија

ко жаоке мед

полен земаљски

а тамо пуста поља

ору неплодна

лира прсла

кркља поезија

зрна цуре у море

у сан падните изгладнели

избезумљена пустош;

чека вас игла у прса

чекрк у ломне чукље

тресак невера

трула бресква

и траке богате мртвим
слогом
скрућеном мелодијом
труле

волтиним луком стрше
гласови
свела енергија

сад вика у несвест
пролама.
тајне бдију у сефове
људе масакре у скршена
дебла, олује мрачне:
простор кухњи
царује

вија глас
жедни печат утиснут

то су процеси болести
откочени
јабучице у зјапе котрљаве
у страху да немо сутра
разгорено
огртач жара спао
спржене науснице
да дим густе у мошти
свете мумије
разгарави
да слуша ко су који
у смутњи
у прекиду немоћи
збуњени мускати

тамо су сви умни у
несугласју

да, то проклетство куну

троугли светлуцави

тај корак из смеха

у тајни

жбир

лепљиви мозак

марсови текличи

грабе воде

махунасте пирогe

жељни пиринча

и црна тишина

моле се у стиску

да једно буду

али цркве куљају

гној

звук су затрле речи

мрмор из хридина сузбија

ледене реке

звездана тишина

у очима препотопним

ућути праметни!

ваистину мукни у

сусрету

свугде плотови

маглене реке

а то нису недра

ни весела пловила небеска

копај у тавне дубине

у таљено гвожђе

то су твоји снови

скамењени, плоти

сухе на гомиле

спавај у молитви

разгрни планету

раскопај гробља понора

отари музику ко капи

боцкави додири нетеру

4.

бакарне реке

смола ткива у гуши

модус вивенди

гром у свести

све растера

баласт кома

где упија море

хоризонтале?

куда се отиру алге,

чега је жеља лет?

бакарна жила кроз

сулфур тиче

одрана крзна

у врч

крас спржен и бели

креч

пусте платије

у њих зуре

трошан плови мермером

усамљен простор

нељудски

отклон додира

бол

куд страх гони

пророка

тамо простора нема!

празна је тама

зури, зури

у маглу

гледај у срцби звездани

спој

не зна свет

шта се догодило

велики свет у атмосфери

у скупним клицама

биља

папак смрзнут

отргнут рог

срца без морфија

страшну мисао

не зна

рашље дрхте

неплодна земља

под њима згажена

знања

ватра и круг

мисли велике

стежу груди

помак сваки води

у смрт

5.

деца ихтијазе

ми смо тавни умови

и кувамо бицепсе

козје

небеске линије града

оранж заласци

кроз опасна места

шиште пасхе

пробиле сепсе трње

око ливада

крупна слова у тајги

дрски вирус

у љуски језгра нема

што плови у олуји

стани пред општим
кретом
пусти нек оду сипки

што не знаш то је
пред тобом
ко комад сна
стена од труња и песка

из крљушти
мрска свеза прсне
лице из лика
клизи

28. новембар 2007.